

KATTI-MATTI

Kissojen Katastrofihdistyksen jäsenlehti 1/2022

nro 202

Miten
huolehdin
seniorikissan
terveydestä
s.12

Mikä on etä-
karvakaveri?
Lue s. 14

KKY:N KALENTERI VUODELLE 2023 NYT KAUPASSA

19€

Ihanat kissaposeeraukset seinällesi hintaan **19 €** tai vaikka kavereille joululahjaksi: kolme kappaletta hintaan 50 €.

Kalenteri on A4-kokoinen, ja ruudukossa on hyvin kirjoitustilaa. Tilaa omasi <https://kky-ry.fi/kauppa>. Postitus kirjeenä, ja postikulut lisätään hintaan.

Kalenterin voit ostaa myös tapahtumistamme.

TOIMITUS

Päätoimittaja

Virpi Koivula

Taitto

Tanja Käppi

Toimituskunta

Hallitus

Osoitteenmuutokset

sihteeri@kky-ry.fi

Aineisto seuraavaan lehteen
30.6.2023 mennessä osoitteeseen
markkinointi@kky-ry.fi

Toimituksella on tarvittaessa oikeus
aineiston käsittelyyn
ja lyhentämiseen.

Jäsenrekisterin tietosuojaselostetta
koskeviin kysymyksiin
vastaa hallitus osoitteessa
hallitus@kky-ry.fi

Kuva: Anitta Vuorisola @rutteli

SISÄLLYS

Hallituksen tervehdys	5
Päätoimittajan palsta	6
Toimija esittäytyy	8
Turuilla & toreilla	10
Aktiivijäsen kertoo	12
Kiitokset ja kuulumiset	14
Kissojensuojelua Teneriffalla	20
Kattia Kanssa	22
Kunnalliset löytöeläinpaikat Pirkanmaalla	28
Kunnan- ja valvontaeläinlääkärit Pirkanmaalla	29

HALLITUKSEN TERVEHDYS

Hyvät KKY ry:n jäsenet

Viime vuosi oli yhdistykselle taloudellisesti todella haastava. Kerroimmekin avoimesti muun muassa sosiaalisessa mediassa, että loppukesästä 2021 kourallinen suurista – ja siten hintavista – terveysongelmista kärsiviä kissoja siirrettiin Maukula ry:lle saamaan jatkohoitoa ja etsimään kotia.

Aiempina vuosina tehdyistä virheistä on opittu ja kuluneen vuoden aikana olemme olleet entistä tarkempia raha-asioiden suhteen. Olemme hallituksessa sopineet pankkitilille haamurajan, jonka alittuessa keskeytämme kissojen vastaanottamisen, kunnes rahatilanne taas kohenee. Näin voimme turvata yhdistyksen hoivissa olevien kissojen lääkärihoidon ja ruoka- ja hiekkatarpeiden täyttymisen.

Olemme pyrkineet panostamaan erityisesti myös ruoka- ja tarvikekeräyksiin niin marketeissa kuin eläintarvikeliikkeissä, jotta paine ruoka-hankinnoissa kevenisi. Sosiaalisessa

mediassa on toteutettu onnistuneita varainkeruukampanjoita, joiden avulla kertyneitä varoja on hyödynnetty muun muassa populaatiokissojen ja kevään pentueiden hoitokuluissa.

Pikkuhiljaa käännämme katseita ensi vuoteen. Vuoden 2023 seinäkälenteri on jo myynnissä ja alkuvuonna on tarkoitus panostaa uusiin kannatustuotteisiin, joiden ideointi on jo kovassa vauhdissa.

Valtavan suuret kiitokset ja keräykset pian päättyvän vuoden onnistumista ansaitsevat ihanat vapaaehtoisemme, jotka ovat lahjoittaneet sekä aikaa että rakkautta kodittomien kissojen hyväksi. Kiitoksen ansaitsevat myös kaikki jäsenemme ja lahjoittajamme.

Odotamme uutta vuotta ja sen mukanaan tuomia uusia kujeita tassut syyhyten. Kiitos, että olet mukanamme!

KKY ry:n hallitus

PÄÄTOIMITTAJAN PALSTA

Kissakummius - Mitä se on?

Kissojen hoito vaatii monenlaisia käsipareja. Viime vuosikymmenellä käynnistettiin toimitilalla kissakummitoiminta: kissakummi tuli nimeytyn hoitorinkiläisen mukana leikittämään ja kesyttämään kissoja, jotta hoitorinkiläinen ehtisi paremmin hoitaa omat tehtävänsä. Yhtenä vuonna kummiporukka oli varsin kansainvälistä, kun omaa kissaansa kaipaavat amerikkalaiset, kanadalaiset, ranskalaiset ja japanilaiset vaihto-opiskelijat ilmoittautuivat riviin. Kissoille puhuttiin silloin monenlaisia kieliä - tai sitten yksinkertaisesti vain kissaa. Korona pysäytti sittemmin opiskelijavaihdon ainakin joksikin aikaa.

Kummit siis leikittivät kissoja, lauloivatkin niille tai lukivat ääneen. Yhden erittäin aran kissan kanssa kummi aluksi istui ja luki kirjaa itsekseen, jotta kissa tottuisi siihen, että samassa tilassa oleskelee vaaraton ihminen. Tämä tarina päättyi onnellisesti adoptioon. Kummeja on meillä nykyin ilahduttavan monta, ja heistä on iso apu.

Vuonna 2018 toimitilalle tuli omistajan kuoltua viitisen kissaa, joista yhtä, Täplä-kissaa, ei ikänsä ja perussairautensa tähden haluttu enää sijoittaa uuteen kotiin. Kissaan kiintynyt ensikoti lupasi ottaa hoitovastuun, kunhan isoihin hoitokuluihin saataisiin tukea. Kissakummius sai sil-

loin uuden merkityksen: sosiaalisessa mediassa kyseltiin, kuka haluaisi kuukausittain lahjoittaa pienen itse valitsemansa summan tämän kissan hoitoon. Vastineeksi kissakummi saisi kuukausittain kirjeen kissan kuulumisista. Suuri oli yllätyksemme, kun 14 halukasta tukijaa löytyi, ja Täplän kuukausittaiset verikontrollit ja lääkitys saatiin rahoitetuksi.

Viime vuonna meille saapui nuori emo Nova, joka hoiti kyllä pentunsa mallikkaasti, mutta pian huomattiin,

Nova on nyt meidän ainoa kummikissa Täplän poistuttua. Kuva Susanna Huuh-tanen

että jotakin oli vialla. Tutkimuksissa todettiin paksunemia maha-suolikanavassa ja kivulias nivelongelma. Vain 7-vuotiaan kissan elämän ei halettu päättyvän eutanasiaan, vaan taas oli kummeille tarvetta. Nytkin ensikoti halusi huolehtia kissasta. Nova on saanut lahjoituksena lämpöpetin ja kissapuun, josta pääsee helposti laskeutumaan, ja usea kummi tukee rahallisesti lääkärikäyntejä ja lääkekuluja, jotka uuden tehokkaan nivellääkkeen löydyttyä kasvoivat huomattavasti. Mutta samaa tahtia koheni Novan vointi, ja taas lähtevät lämpimät kiitokset kummeille, jotka tämän mahdollistavat.

Viime kesäkuussa saatiin suru-uutinen: iäkkään Täplä-kissan munuaiset

pettivät. Hoitoa ei ole, ja Täplä jätti meidät suruun. Viimeiset kolme elinvuottaan Täplä sai kuitenkin elää ensikodissa rakastavien ihmisten ympäröimänä. Lämpimistä viesteistä päätellen kummit surivat yhtä paljon kuin Täplän läheiset.

Jos olet kiinnostunut kummasta tahansa kummitoiminnasta, ota yhteyttä osoitteeseen hallitus@kky-ry.fi ja kysy lisää. Me kaikki voimme jollakin tavalla auttaa kissoja, ja meitä kaikkia tarvitaan.

Virpi Koivula
päätoimittaja

In Memoriam

Täplä 2007-29.6.2022

*Kiitos, että jätit
tassunjälkesi sydämiimme.*

*Emme koskaan
unohda sinua.*

TOIMIJA ESITTÄYTYY

Harjoittelussa hyvän asian puolesta

Tammikuussa 2022 löysin itseni täysin uudessa ympäristössä aloittaessani työharjoittelun Kissojen Katastrofiyhdistyksessä. Opiskelen Tampereella assistentiksi, joten harjoittelupaikka yhdistyksessä ei ollut kaikista tavanomaisiin valinta. Olin kuitenkin pitkään haaveillut pääseväni tekemään merkityksellistä työtä eläinten puolesta. Suomessa on tuhansia kodittomia kissoja, joten yhdistykset tarvitsevat jatkuvasti uusia vapaaehtoisia auttamaan.

Puolet viikosta työskentelin toimitilalla kissojen parissa ja loput päivät tein etätöitä. Toimitilalla osallistuin kissojen hoitamiseen ja viikkosiivouksiin. Pääsin avustamaan kissojen lääkitsemisessä ja toimenpiteissä. Kissojen kanssa toimiessa tuli aina muistaa rauhallisuus ja eteneminen kissan ehdoilla. Aina välillä joku kissa rohkaistui leikkimään tai silitettäväksi. Kaikki kissat olivat täysin omanalaisiaan persoonia, joiden toimia ja kehitystä oli hieno seurata. Joku saattoi olla utelias ja leikkisä, toinen taas tyk-

käsi torkkua aina tietyllä paikalla, jotkut taas viihtyivät parhaiten yhdessä. Kissojen sielunelämää tulikin tauolla puitua useaan otteeseen.

Etätehtäviini kuului tapahtumien suunnittelu, artikkelien kirjoittaminen, some-postausten tekeminen ja uutiskirjeen ideointi. Päivät olivat vaihtelevia ja pääsin toteuttamaan itseäni samalla edistään hyvää asiaa. Yhdistyksen kautta harjoittelija voi auttaa kissoja hyvin monipuolisesti, sillä auttaa voi niin toimitilalla, tapahtumissa, sisällöntuotannossa tai muilla parhaaksi kokemillaan tavoilla. Vapaaehtoisena voi hyödyntää omia kykyjään, kuten vaikka valokuvaus- ja käsityötaitoja. Yksi harjoitteluni huipukohtia oli pop-up -kahvilan toteuttaminen Kulttuuritalo Laikun tiloissa, mistä saimme paljon positiivista palautetta ja minkä toivon jäävän pysyväksi perinteeksi.

Harjoittelu opetti paljon kissoista ja kissojen tilanteesta Suomessa. Kissaa ei valitettavasti edelleenkään nähdä yhtä arvokkaana lemmikkinä kuin esimerkiksi koiraa. Sairaat, nälkiintyneet ja pelokkaat kissat ovat arkipäivää eläinsuojelujärjestöissä. Yhden ihmisen vastuuttomuus voi tulla erittäin kalliiksi, eikä pelkästään rahassa mitattuna. Edelleenkin kissoihin suhtaudutaan välinpitämättömästi, niiden valvomaton ulkoilu jatkuu, niitä ei leikkauteta tai niistä ei huolehdita muuten oikealla tavalla. Näistä lähtökohdista onkin jo katastrofin ainekset kasassa, ja siitä syntyy usein populaatio-ongelma. Jo yksi populaatio työllistää eläinsuojeluyhdistyksiä pitkäksi aikaa ja siitä kärsivät kymmenet kissat. Kissa kun ei pärjää ilman ihmistä eikä kuulu Suomen luontoon.

Kissojen pelastaminen vie aikaa, rahaa ja kärsivällisyyttä. Silti, kun useiden viikkojen jälkeen kissa osoittaa tervehtymisen merkkejä tai ensimmäisen kerran ottaa kontaktia ihmiseen, muistaa jälleen kerran, miksi tätä työtä tehdään. Parin vuoden kuluttua sama sähisevä katti saattaa olla maailman leppoisin sylikissa ja mikä parasta, jonkun oma lemmikki. Se tieto on suurin palkinto, minkä tästä työstä voi saada.

Teksti ja kuvat Mira Tikka

TURUILLA & TOREILLA

Kuva Mira Tikka

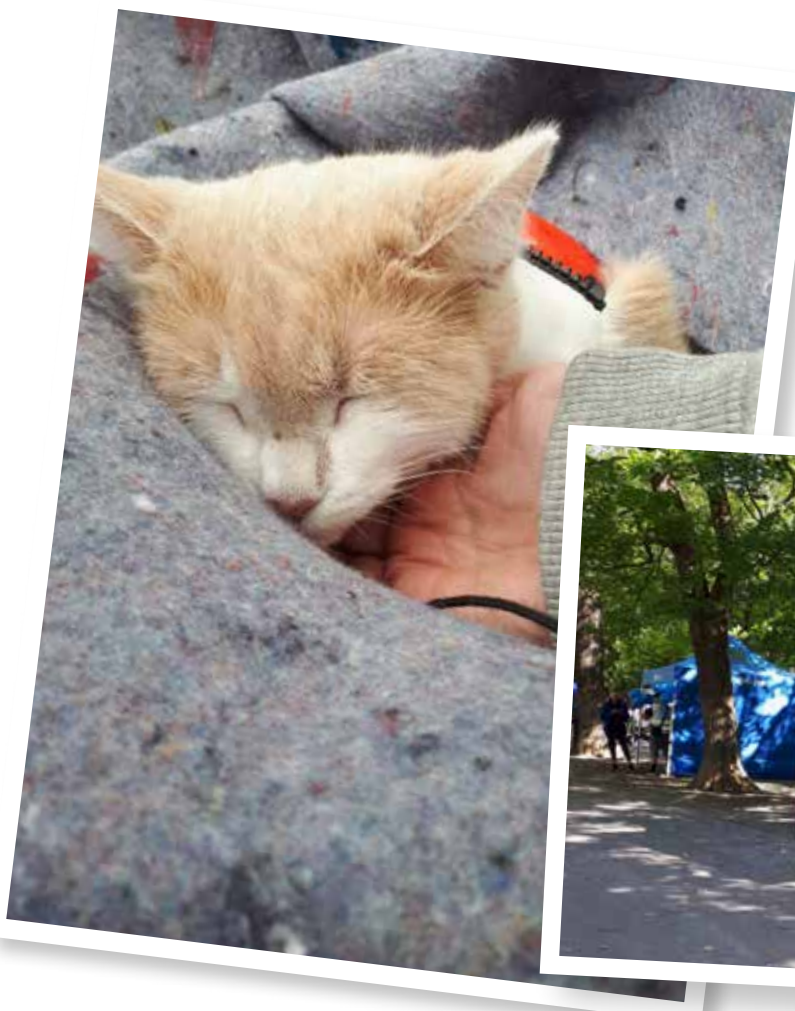
Tänä vuonna on kolmesti pidetty kakkubuffa Kulttuuritalo Laikussa. Kakut ovat maistuneet ja onnenpyörää on pyöritetty.

Kuva Mira Tikka

yhteistyössä:

Hämeenpuiston Puistofiestassa oltiin 7.8.2022. Edustamassa olivat mm. PR-kissat Speedy (kuvassa) ja Rolle. Kuvat Jenni

Kuva Utu

Lokakuun lemmikimessuilla väsymättömät PR-kissamme Speedy ja Rolle edustivat yhdistystä

Kuva Pia

AKTIIVIJÄSEN KERTO

Seniorikissojen terveydestä

Sain taannoin kysymyksen eräältä toimijalta, joka koski hänen seniorikissojaan. Hänen kissansa tulevat kuulemma toimeen vuosi vuodelta huonommin, ja tämä oli mietityttänyt häntä jo jonkin aikaa. Tämä sai minut pitkästä aikaa pohtimaan seniori-ikäisten kissojen terveystarkastusten tärkeyttä.

Mikke tekee tempun Näytä molemmat tassut

Yleisimpiä ikääntyvien kissojen (ja koirien) vaivoja ovat mm nivelrikko, kasvaimet, sydänsairaudet ja elinten rappeumasairaudet, kuten munuais- tai maksan vajaatoiminta. Ikääntyvä lemmikki voi kärsiä myös muun muassa dementiaasta, samoin heikkenevästä kuulo- tai näköaistista. Esimerkiksi nivelrikko on kissoilla paljon luultua yleisempää, ja siitä kärsii eriasteisena yllättävän moni jo alle seniori-ikäinen kotikissakin.

Olen omien populaatiotaustaisten kissojeni kohdalla päättänyt, että molemmilta otetaan luustokuvat jo reippaasti ennen, kun voin kutsua kumpaakaan senioriksi. Haluan olla täysin tilanteen tasalla niiden terveyden suhteen, ja mitä nopeammin nivelrikkomuutokset huomataan, sen nopeammin voidaan miettiä sopivia hoitomuotoja niin nivelrikon etene- misen kuin kivun hoidonkin suhteen.

Myös ylipainon välttäminen ja kissan yksilöllisten tarpeiden mukaan tarjottu riittävä liikunta auttavat säästämään niveliä. Olettehan löytäneet seniorikissasi kanssa sille mieluisia tapoja liikkua, tehdä pientä aivotyötä ja purkaa energiaa? Täydellisenä petoeläimenä kissalle tähän toimii mainiosti hyvin mietityt ”metsästys- hetket”, joissa toteutuu jäljiteltynä koko luonnollinen saalistusketju. Toki tämä on myös meille ihmisille aivot

virkeänä pitävää mietittävää, kuinka toteuttaa juuri sille omalle karvaiselle ystävälle sopiva leikkihetki.

Myös hoitamattomat hampaat voivat olla syynä seniorikissan muuttuneeseen käytökseen. Muun luuston lisäksi siis kuvauttaisin myös kissan hampaat. Meillä kotona tämä onkin jo jokavuotinen perinne, Niilo ja Mikke kun valitettavasti kärsivät hammassairauksista, paradontiitista sekä hammassyöpymästä. Myös kissojen hammassairaudet ovat luultua yleisempiä, ihan kaikilla kissoilla, ja ovat edetessään hyvin kivuliaita. Kipu suussa (tai toki myös muualla elimistössä) voi aiheuttaa syömisvaikeuksien lisäksi esimerkiksi vetäytymistä, arkuutta, aggressiivisuutta ihmistä tai lajikumppania kohtaan, kosketusherkkyyttä, ylimääräistä äänenkäyttöä, pissailua väriin paikkoihin...

Niilon nenäkosketus kosketuskeppiin

Myös hampaiden kuvauttaminen sekä sairauksien poissulkeminen todella kannattaa!

Olethan muuten kuullut kissojen senioritarkastuksesta? Senioritarkastus on noin puolen tunnin mittainen, laaja kliininen tutkimus eläinlääkärin vastaanotolla. Käynnillä tutkitaan myös runsas kirjo laboratorionäytteitä, jotka kertovat kissasi terveydentilasta kaiken oleellisen. Senioritarkastusta suositellaan kaikille yli 10-vuotiaille kissoille vuosittain tehtäväksi.

Pidetäänhän iäkkäistäkin ystävis-tämme hyvää huolta? Niin nekin pitävät meistä.

Kuvat ja teksti Anna

KIITOKSET JA KUULUMISET

Minusta tuli kissafani ja kissasta etä-karvakaveri

Luulin pitkään olevani enemmän koirakuin kissaihminen. Kuitenkin kohtaamiset veljeni kissan Väiskin kanssa muuttivat minusta kissafanin. Kissan hienovarainen tapa osoittaa kiintymystä hurmasi minut täysin.

Kesällä 2019 aloin harkita vakavasti oman kissan hankintaa. Minulle oli koko ajan selvää, että adoptoisin kissan eläinsuojeluyhdistykseltä. Elokuussa pääsin katsomaan Täplää, jolla oli taustallaan kaltoinkohtelua ja hutipissailua. Ihastuin Täplään ja pian päätin, että hän muuttaa luokseeni. Luulin, että Täplä tarvitsisi pitkän

ajan, ennen kuin hän voisi luottaa minuun. Kuitenkin jo pian kuljetuskopasta vapauduttuaan Täplä tuli viereen silitettäväksi ja ensimmäisenä yönä jalkojen päälle nukkumaan.

Täplä on varsin leikkisä ja useimmille vieraillekin ystävällinen seniorikissa. Tänä vuonna aloitimme yhdessä etä-karvakaveritoiminnan, jossa kohtaamme erilaisia ryhmiä videopuheluiden välityksellä. Tuokioiden aikana Täplä leikkii ja tekee pieniä temppuja. Ihmiset ovat olleet kiinnostuneita Täplän kodinvaihtajataustasta.

Etä-karvakaveritoiminta on Suomen Karva-Kaverit ry:n järjestämää eläinavusteista vapaaehtoistoimintaa esim. päiväkodeille, kouluille ja hoivakodeille. Etätoiminta soveltuu hyvin sellaisille lemmikeille, joille matkustaminen ja uudet ihmiset ja paikat ovat liian jännittäviä. Lemmikillä ei tarvitse olla kovin erityisiä taitoja, kunhan se viihtyy ihmisensä kanssa ja kamerassa. Videopuheluiden aikana ryhmä voi esittää kysymyksiä lemmikistä. Toiminta on mukavan joustavaa, ja alusta asti on painotettu, että oman ja lemmikin jaksamisen mukaan mennään. Täplälle etätoimintatuokiot ovat merkinneet mukavaa te-

kemistä, herkkuja ja huomiota, joten jo tietokoneen asettelu lähtöasemiin houkuttelee paikalle.

Elämä Täplän kanssa ei ole aina ollut helppoa. Hutipissailu on jatkunut ja sen syyksi on diagnosoitu idiopaattinen kystiitti, johon vaikuttaa stressi. Stressaamisen syytä ei ole löytynyt. Olen kuitenkin päättänyt, että en luovu Täplästä lattialle pissailun takia. Pyrin tarjoamaan Täplälle mahdollisimman rauhallisen ja aktiivisen elämän.

Mari Nuutila

Mintun arvokas elämä

Kesällä 2020 tuntui, että lasten kasvamisen myötä aikaa voisi olla johonkin hyödylliseen touhuun. Kissat ovat aina olleet erityisen lähellä sydäntäni, joten ilmoittauduin vapaaehtoiseksi KKY:n toimitalon kissahoitorinkiin. Kissanhoito on tuttua pitkällä kokemuksella, kun kotona on ollut kissoja ihan pikkutyöstä lähtien.

Kun olin muutaman kuukauden käynyt hoitohommissa, tuli toimitilalle populaatiotaustainen pieni kissaperhe; emo ja kolme pentua. Tupa oli täynnä, ja pikkuperheelle alettiin kiireellä etsiä ensikotia, jotta pennut pääsisivät rauhallisempaan ympäristöön kasvamaan. Pennut olivat noin 8 -viikkoisia toimitilalle tullessaan. Olimme jo jonkin aikaa lasten kanssa jutelleet mahdollisuudesta toimia ensikotina, joten parin päivän harkin-

nan jälkeen ilmottauduin halukkaaksi ottamaan kissaperheen siipieni suojiin. Selvitettiin ensikotivastaavien kanssa sopivuus ensikodiksi, tehtiin sopimukset, sisustettiin huone kotona kissaperheelle, ja muutamaa päivää myöhemmin pesue muutti meille. Ennen muuttoa kissat kävivät eläinlääkärin pakeilla rokotuksessa ja tarkastuksessa, jossa todettiin erityisesti yhdellä pennulla hyvin laajentunut vatsa. Syyksi oletettiin populaatiokissojen riesa madot ja määrättiin matokuuri heti alkavaksi. Kissoille oli annettu nimet Smaragdi (emo) sekä (pennut) Minttu, Vincent ja Omar. Siis yksi tyttö ja kaksi poikaa. Smaragdi -emo oli äärettömän arka ja varautunut, erittäin kauniilla vihreillä silmillä varustettu harmaa kissaneito. Itsekin vielä varsin nuori, noin 2-vuotiaaksi arvioitu.

Alkuviikot kuluivat kissaperheen perushoidossa. Pentujen painoja seurattiin, huolehdittiin, että kaikki syövät riittävästi, laatikkohommat sujuvat jne. Smaragdi ei ollut käsiteltävissä, mutta pentuja yritettiin leikittää ja syliellä mahdollisimman paljon, jotta sosiaalistuisivat ja tottuisivat ihmisiin. 8 viikon ikään mennessä ehtii jo tulla ihmisaraksi, joten työsarkaa oli siinäkin.

Tyttöpennulla, Mintulla, oli siis todettu hyvin suurentunut vatsa. Porukka madotettiin kahteen kertaan ohjeiden mukaan, mutta pikkuneidin mahanympärys ei kutistunut. Heräsi epäily, että kissalapsella olisi joku muu ongelma. Varattiin lääkäriaika, ja Mintun vatsa ultrattiin ja otettiin verikokeet. Verikokeet olivat normaalit, mutta ultrassa todettiin niin suurentunut rakko, että lääkäri ei repeämisaikaa uskaltanut edes punk-

teerata sitä. Pentu lähetettiin kotiin ohjeena seurata tarkkaan pissaamista. Pissaaminen tuntui sujuvan, joten jäimme asian kanssa seurantalinjalle. Pian tämän jälkeen huomattiin paksuuntunut kohta ihossa kaulalla. Mintulle kehittyi jostain syystä paha ja laaja ihottuma, joka isoimmillaan ulottui korvien tasolta leuan alle toisella puolella kaulaa. Lopulta koepala ratkaisi, että kyseessä on allerginen reaktio, ja kortisonilla saatiin pennun iho kuntoon.

Muut pennut ja Smaragdi olivat hyvinvoivia. Pentujen luovutusikä tuli täyteen juuri ennen joulunpyhiä, ja pojat saivatkin kodin juuri ennen jouluaattoja. Myös kaunis Smaragdi-emo löysi kodin ja sai myöhemmin kaverikseen nuoren poikakissan. Mutta Mintun terveysseuraukset jatkuivat. Kun tyttö jäi ainoaksi, kävi

nopeasti selväksi, että vettä kuluu yhden kissan osalta aivan liian paljon. Uudestaan siis lääkäriin, ja nyt saatiin pissanäytekin otettua. Pissa oli lähes pelkkää vettä (niin laihaa siis), ja tällä kertaa verinäytteissä oli munuaisarvotkin koholla.

Pienestä maanantaikappaleesta oli tullut kovin rakas jo tähän mennessä, ja muutenkin alkoi tuntua, ettei tämmöistä pakettia niin vain tuupata uuteen kotiin. Lopulta aika lyhyen harkinnan lopputuloksena päätimme, että Mintun paikka on meidän luona. Niin kauan kuin sitä aikaa sitten jäljellä onkaan. Minttu siis adoptoitiin meille, ja sekin näin sai oman loppuelämän kotinsa.

Onneksi oli löytynyt sisätauteihin erikoistunut eläinlääkäri, joka osasi epäillä kissoilla harvinaistakin harvinaisempaa sairautta, vesitystautia. Mitään koetta tämän diagnosoimiseen ei kissoille voi tehdä, joten ainoa kyseeseen tuleva konsti oli lääkekokeilu. Sairaus johtuu vesityshormonin puutteesta, ja tätä hormonia on saatavilla ihmisille synteettisenä. Sitä siis kehiin, ja samaan aikaan pidettiin tarkkaa kirjanpitoa juomisesta ja vessakäynneistä. Koronan mukanaan tuoma etätyösuositus osui tässä "oivalliseen" kohtaan. Ei olisi onnistunut tällainen "hiekkalaatikkokytäys", jos päivät olisivat menneet työpaikalla. Nyt työpiste siirtyi kotipöydän ääreen, ja pikkukissa oli siinä sopivasti silmän alla koko päivän. Krooninen munuaisten vajaatoiminta varmistui seuraavilla kontrollikäynneillä, kun munuaisarvot hiipivät vähitellen ylöspäin. Arvoitukseksi jäi, mikä tämän tilan oli alun perin aiheuttanut ja oliko vesitystaudilla ja munuaisten vajaatoiminnalla lopulta mitään tekemistä keskenään. Hoidon kannalta

sillä ei tosin ollut merkitystäkään. Vesityshormonilääkitys ja munuaisruokavalio olisivat Mintun kavereina sen koko loppuelämän ajan.

Kun olimme vähän sopeutuneet vesitystauti- ja munuaisten vajaatoimintadiagnoosiin, ja kaulaihottumakin oli kortisonilla saatu rauhoittumaan, oli edessä ratkaisut suun tulehduksen kanssa. Suuhuuhteista ei ollut apua, ja stomatiitti oli niin paha, että hammaslääkäri sanoi, että kissa on joko lopetettava tai kaikki hampaat poistettava. Kahden hoitavan eläinlääkärin suositus oli, että poistetaan hampaat. Munuaisten vajaatoiminnan kanssa voi elää useita hyviä vuosia oikealla ruokavaliolla ja hoidolla, joten suu kannattaa hoitaa kuntoon. Kaiken Minttuun tähän mennessä jo kuluneen lisäksi kahteen osaan jaetulle hammasoperaatiolle tulisi hintaa yhteensä noin 1600 euroa. Käytiin perusteellinen keskustelu lasten kanssa, ja kaikkien yhteinen kanta oli, että säästetyt kesälomarahat investoidaan nyt yhden harmaan pikkukissan elämään.

Parilla operaatiolla suu saatiin hoidettua kuntoon, kissa piristyi silmin nähdessä, ja aiemmin hiipien ja varovasti astelleen eläimen liikkeisiin tuli vauhtia ja varmuutta roppakaupalla lisää. Syksyn kuluessa ainoita murheita olivat hiljalleen nousevat munuaisarvot sekä pari korva- ja silmätulehdusta. Oletettiin, että joku allergia taustalla aiheuttaa ärtymystä, tai sitten meidän maanantaikappale vaan sairastelee keskimääräistä enemmän syystä tai toisesta. Yleisvointi oli kuitenkin koko ajan hyvä, ruoka maistui, ja leikki sujui. Päivittäisestä lääkityksestä rakennettiin toimiva, mahdollisimman stressitön rutiini, ja palkinnoksi sai aina namin.

Tänä kesänä pentuiällä vaivannut ihottuma palasi kaulalle pahimmalla helleviikolla. Saatiin lääkkeitä ja tilanne rauhoittui. Pian tämän episodin jälkeen huomattiin, että Minttu aristaa taas suutaan, ja lääkäri kutsui jälleen. Stomatiitin todettiin palanneen. Tämän ongelman hoitaminen on edelleen kesken ja haetaan toimivaa ja pitkäaikaista hoitolinjaa, jotta eläinklinikan hoitajat unohtaisivat meidät hetkeksi.

Mintulla on nyt ikää muutamaa viikkoa yli kaksi vuotta. Tälle tielle lähdimme hyvin tietoisina siitä, että mitään helppoa ja halpaa keikkaa ei ole tiedossa, Toiveena oli, että jos pikkuneiti saisi nauttia ensin yhdestä kesästä verkotetulla terassilla ilman suukipuja. Sitten asetettiin tavoite seuraavaan jouluihin, sitten seuraavaan terassikesään. Tällä hetkellä vointi on edelleen oikein hyvä. Ruoka maistuu, kissakaveria jahdataan riesaksi asti,

leikeissä on vauhtia kuin pentuikäisellä, keittiöapulaisena toimiminen ja rapsutukset on ihan parhaita. Vesitystä ja suuta hoidetaan päivittäin ja tilanne vaikuttaisi olevan hallinnassa. Kukaan meistä ei tiedä päiviensä määrää, mutta eläinten suhteen se ei olekaan määrästä kiinni, vaan laadusta. Ne eivät onneksi osaa murehtia tulevaa. Elämä on hyvää tässä ja nyt. Mintun matka saattaa päättyä huomenna, tai jos ollaan oikein onnekkaita, on vielä jokunen yhteinen vuosi edessä. Oli miten oli, se matka on ollut kulkemisen arvoinen. Meillä on perheenjäsenenä maailman ihanin, rohkein, valloittavin, sinnikkäin, kaunein ja suloisin kissaneiti.

Tämmöisen maanantaikappaleen tapauksessa nousee aina esiin kysymys, että olisiko kuitenkin kissa kannattanut lopettaa, kun ongelmat ilmenivät. Olemme menneet kaikissa hoitopäätöksissä eläinlääkärien suosituksen mukaisesti. Eettisestä näkökulmasta, eli mikä on kissalle parasta, on keskusteltu jatkuvasti, ja suunnitelmat ovat selvät, jos ja kun Mintun vointi aikanaan alkaa huononemaan. Siihen asti nautimme tästä hetkestä.

Kuvat ja teksti Pia (rinnalla kuljija, omistaja, palvelija, lääkevastaava

P.S. Lemmikkivakuutus kannattaa ottaa ennen kuin kissalle tulee mitään rokotuskäyntejä kummempia eläinlääkärikeikkoja. Minttu on sairastellut pienestä pitäen, joten sille ei mitään vakuutusta saanut, mutta olisi kyllä säästänyt kukkaron nälkiintymiseltä moneen kertaan, jos vakuutus olisi ollut olemassa.

NYT ON AUTTAMINEN HELPPOA!

KKY:llä on pysyvät ruokakeräykset seuraavissa liikkeissä:

Haukkis, Sastamala, Hopunkatu 8
Musti ja Mirri Sastamala, Itsenäisyydentie 53 (toistaiseksi)
Musti ja Mirri Ylöjärvi, Kauppakeskus Elo, Elotie 1 (toistaiseksi)
Peten Koiratarvike, Kauppakeskus Veska, Saapastie 2, Pirkkala

Lisäksi ruoka- ja tarvikekeräykset:
Nokian Musti ja Mirri, Yrittäjäkatu 10, ajalla 1.-31.12.
Faunatar, Harjuntausta 4 Lielähti, 3.11.-24.12.
Nokian 1. apteekki, Välikatu 21, ajalla 1.11.-31.12.
Tesoman apteekki, Liikekeskus Westeri, Tesomankatu 4 ajalla 1.-31.12

LÄMMIN KIITOS LIIKKEILLE JA IHANILLE ASIAKKAILLE, JOTKA AUTTAVAT.

MIHIN YRITYKSEEN sopisi kodittomien kissojen keräyslipas?

Onko tiedossasi yritystä, joka ottaisi
lippaamme tiskillensä?
Ota yhteyttä hallitus@kky-ry.fi.

KISSOJENSUOJELUA TENERIFFALLA

Kissapopulaatiot ja niiden hoito

Euroopanmatkaajakissani Purr (juttu Katti-Matissa nro 200) menehtyi vuonna 2020. Vuonna 2021 otin kaksi kissaa asuinpaikallani Teneriffalla. Minua alkoi kiinnostaa, miten kissojen asiat täällä Kanarian saarilla hoidetaan. Olin ottanut kissani eläinlääkäriasemalta nimeltään Alper Wellmann. Kissat olivat perheestä, joten niiden asiat olivat kunnossa. Mieleepä tuli sitten, mitenkähän populaatiokissat sijoitetaan. Otin yhteyttä kyseiseen eläinlääkäriasemaan ja sain haastatteluaajan asemalla toimivalle asiantuntijalle nimeltään Elena Micello. Elena on perehtynyt kissoihin, ja niin meillä vierähti aikaa reilu tunti keskustelemassa asiasta.

Ensimmäinen kysymykseni koski adoptiokissojen määrää vuodessa. Elena kertoi, että on vaikea arvioida kotia etsivien populaatiokissojen määrää kaikkiaan, mutta Igod de los Vinosissa sijaitseva kissa-asema välittää vuodessa noin 110 kissaa. Tämän lisäksi saarella on kuusi muuta joko eläinlääkärijohtoista tai vapaaehtoispuhjalla toimivaa asemaa joiden kissamääristä hänellä ei ollut tietoa. Adoptioiden määrä riippuu myös vuodenajasta. Esimerkiksi jouluna ja Itämaan tietäjien päivien läheisyydessä kissoja ei luovuteta, koska on

vaara, että ne menevät lapsille lahjoiksi eli leikkikaluiksi.

Populaatiokissojen yhteydessä käytetään lyhennettä CER, joka tarkoittaa loukutusta, sterilointia ja adoptiota. Kaikki kissat menevät eläinlääkärin kautta. Niiden terveys tarkastetaan ennen luovutusta, ja samalla kissan vasemmasta korvasta leikataan pieni V:n muotoinen pala, joka kertoo, että kissa on steriloitu. Mikäli kissa pääsee karkuun, voidaan talteenoton yhteydessä heti nähdä, että kissa on steriloitu. Tämä CER-laki tuli voimaan joulukuussa 2021 ja on voimassa Gran Kanarialla ja Teneriffalla. Työ on pitkälti vapaaehtoisten harteilla, mutta mukana on paikallinen poliisi ja guardia civil, jotka etsivät populaatioita, ja mikäli saavat kissoja kiinni, toimittavat ne kissalaan. Eteläsaarella Cii-marissa on tehty talot kissoille jotka odottavat adoptointia.

Kissat sijoitetaan koteihin aiemman kissan kaveriksi tai kaksi yhdessä.

Vuoden 2023 helmikuussa tulee voimaan uusi laki jolla pyritään saamaan laitton kasvatus kuriin. Ongelmana on kuitenkin vielä kesälomat. Joskus kissa viedään hoitoon, mutta on myös niitä ihmisiä, jotka heittävät

kissan kadulle ja lähtevät. Myös korona-aikana otetut kissat huolestuttavat, koska nyt niitä hylätään. Vielä siis on parantamista ihmisten asenteissa. Alper Wellmann tekee yhteistyötä myös joidenkin Euroopan maiden kanssa ja täältä Teneriffalta viedään kissoja adoptoitavaksi myös esimerkiksi Saksaan.

Kiitän haastattelusta asiantuntija Elena Micelloa ja tulkkina toiminutta Sari Korpivaaraa.

Kalle Pujola

*Elena Micello rakastaa kissoja ja saattaa henkilökohtaisesti niitä uuteen kotiin jopa ulkomaille.
Kuvat omistaa Elena Micello*

KATTIA KANSSA

Muutoksen tuulia

Meillä puhaltaa jälleen muutoksen tuulet. Muuttolaatikoita on siellä täällä, kodin seinät kaikuvat tyhjyyttään ja kaikki on hieman väärissä paikoissa. Meitä odottaa tällä viikolla uusi, pienempi koti. Kissoille muutos on suuri. Iso ulkotarha siirretään toisten kissojen iloksi ja meidän sakki saa jatkossa ulkoilla isolla verkotetulla parvekkeella. Edelleen on kaksi kerrosta ja raput joissa juosta, mutta tilaa aika paljon vähemmän. Lulu ja Niilo ovat vanhoja konkareita näissä muuttopuuhissa, mutta Heikille ja Kassulle kerta on ensimmäinen. Toki pojat

ovat muuttaneet aikoinaan meille, mutta se muutos onkin ollut ihan jostain muuta kuin muutto oman perheen kanssa.

Tälläkin kertaa on tarinassani surun tummat reunukset. Meille niin rakas Mimmi nukkui pois keväällä, ja kodissamme on edelleen tuon suuren persoonan mentävä aukko. Mimmillä oli ollut terveysongelmia jo jonkin aikaa, mutta silti lähtö tuli yllättävän nopeaan. Mimmi olisi täyttänyt vappuna 16 vuotta, mutta ne juhlat jäivät pitämättä.

Torstaina Mimmi meni ulkotarhaan, mitä se ei ollut viimeinä päivinä enää tehnyt aikoihin. Tarhassa tassutteli hyllyillä ja selkeästi katseli tiluksiaan. Mimmi jätti hyvästejään, sen saattoi nähdä tavasta, jolla kissa pihaa piiriä mittaili. Kiersimme vielä pihaa kaksin, Mimmi minun takkini sisällä lämpimässä. Perjantaina kissa hiljentyi ja hiipui, nukkui vain. Lauantaina Mimmi ei enää tahtonut mennä sohvalle isännän viereen vaan kaikista tavoistaan poiketen nukkui keskellä olohuonetta matolla, kaiken keskellä. Ei myöskään halunnut lähteä yöksi omaan yläkerran huoneeseensa, jossa oli pitkään yönsä nukkunut vaan halusi jäädä alas. No, minä kannoin patjan siihen samalle matolle ja siinäpä nukuimme molemmat, Mimmi ja minä. Sunnuntai-iltana Mimmi oli jo niin väsynyt, että kannoin kissan ylös omaan huoneeseen ja toin patjani sinne. Siinä nukuimme nenät vastakkain viimeisen yön. Aamulla kymmentä minuuttia vaille viisi huomasi hengityksen muuttuvan ja niin Mimmi lähti sateenkaaren taa. Viimeiseen henkäykseen saakka sain silittää ja puhella, toivottaa hyvää matkaa. Olen kiitollinen siitä kunnasta, että Mimmi hyväksyi minut saattajakseen, vaikkein aiemmin kovin suuressa suosiossa kissan mittarissa ollutkaan.

Pieni tuhkauurna vitriinikaapissa muistuttaa Mimmistä. Minun muikanani kissa on kuitenkin ikuisesti, sillä käteni perhostatuointia koristaa perhosen tuntosarvissa olevat kaksi pientä valkoista arpea – Mimmin raateluhampaiden jäljet ensimmäisen trimmauskerran jäljiltä. Ne monet raapaleet, puremat ja antibioottikuurit, jotka Mimmi minulle aiheuttikaan... silti muistan lämmöllä tuota raivopäätä, joka meille 9-vuo-

tiaana muutti. Meillä oli myös hyvät hetkemme, jolloin kissaa sai pehmeästi silittää korvien välistä tai leuan alta. Mimmi oli venäjänkielinen naisvihaaja, joka ei sietänyt villasukkia ja muutenkin toimissaan niin kovin omapäinen. Sen sijaan bensiinin ja liuottimien tuoksua Mimmi ei voinut vastustaa eikä tietenkään omaa isäntäänsä (siis minun miestäni, jonka omi itselleen).

Hymynkare hiipii suupieleen, kun muistelen Mimmin ensikohtaamista hiiren kanssa. Ensin kissa paineli innolla loikkien rappuja ylös hiiren perässä, sitten juoksi aivan kauhuissaan rappuja alas hiiren jahdatesa vuorostaan kissaa. Mimmi-parka, karmea järkytys! Muistan myös Mimmin happaman juuri minun kahvikuppiini sopivan pyöreän naaman ja omalla tavallaan niin kujeilevan katseen. Kerran tyttärenpoika oli meillä hoidossa ja menimme nukkumaan minun työhuoneeni – siis Mimmin huoneen – lattialle patjoille. Yöllä heräsin siihen, että joku tuijottaa. En hetkeen edes tajunnut, missä olin, sillä avattuani silmäni minua tuijotti noin puolen sentin päästä Mimmin närkästynyt naama. Olimme pikku-
pojan kanssa selvästi tunkeutuneet kielletylle alueelle.

Mimmin poismeno järkytti meillä myös lauman hierarkiaa. Tämä tuli minulle yllätyksenä, sillä ehdoton matriarkka meillä on ollut Lulu. Muutama päivä Mimmin lähdön jälkeen Heikki päätti julistaa itsensä keisariksi, ja Keisari Heikki I Suuri hallitsi pelolla, ei sovulla. Toisin sanoen ensin Heikki alkoi jahdata Niiloa. Niilo pakkasi hiirensä ja kuppinsa ja muutti makuuhuoneeseen eikä ole sieltä vieläkaan pois muuttanut. Päivät Nipa nukkuu isännän puolella sänkyä ja yöt minun

päälläni. Huussi on tuotu tarpeeksi lähelle ja ruokapalvelu nyt luonnollisestikin pelaa sängyn viereen saakka.

Seuraava kohde Heikillä oli yllättäen Lulu. Voi kyllä johtua siitäkin, että Kassu on kerta kaikkiaan liian iso päihitettäväksi. Heikki heittäytyi todella ilkeäksi ja niinpä Lulu tiedusteli kortteeria työhuoneestani ja muutti sinne. Vaan sepä ei sopinut Heikin pirtaan. Keisari nimittäin tarvitsee ehdottomasti oman hulppean linnan ja Heikki oli päättänyt tehdä minun työhuoneestani oman Kotkanpesänsä. Ja jälleen luovuin siis omasta

työrauhastani. Nyt Heikki nukkuu päikkärit Kotkanpesässään, ottaa luonnollisesti kaikki ateriat sinne (totta kai palvelija nyt jaksaa passata suurta ja mahtavaa kissaa ja kantaa ateriat kolmasti päivässä yläkertaan). Illalla Heikki-herra armollisesti viettää aikaansa rahvaan seurassa täällä olkkarissa ennen kuin vetäytyy omaan pesäänsä ylös. Ymmärrä tässä näiden aivotuksia!

Mietin mahdollisuuksia tilanteen rauhoittamiseksi ja hankin sekä Lululle että Heikille feromonikaulapannat. Päätin kokeilla pantaa ensin Hei-

kille – onneksi! Heikki ei ihmeemmin panta-ajatusta vastustanut ja panta sujahtikin paikalleen hienosti. Mutta sitten repesi. Heikki veti totaali överit pannan kissanmintusta ja sekoili ensin ruokapöydällä ja sitten sen pöydän alla. Tämä vielä menetteli, mutta seuraan liittyi Kassu. Pöydässä tuoksahtanut minttu veti kattiparan ihan psykoosiin. Kassu tipahti pöydältä alas siinä pyöriessään ja lattialle mätäkähdettyään tajusi mahtavan hajun olevan peräisin Heikistä, joka leikki pöydän alla. Ja siinä hetkessä iski kauteus ja järki otti hatkat. Kassu alkoi minttupäissään mätkiä tassulla Heikkiä päähän. ”Sulla on minttupanta, anna heti tänne!” Pakko oli mennä hätiin pelastamaan ympäröivä Heikki toiselta yhtä päihtyneeltä ja poistaa koko jutun aiheuttanut kissanminttupanta. Nyt on kyseinen päihdeaine ilmatiiviissä pussissa kaapissa ainakin jonkin aikaa.

Ylihuomenna meillä starttaa muuttoa autopihasta kohti uusia seikkailuja. Toivottavasti uusi koti tuo rauhan takaisin meidän laumaamme. Ja tällä kertaa aion kynsin hampain pitää kiinni omasta työtilastani, Heikki rakentakoon Kotkanpesänsä vaikka vaatehuoneeseen.

Mimmille kiitos näistä melkein seitsemästä vuodesta, jonka kanssamme jaoit. Säilyt sydämissä aina.

Mimmi in Memoriam
1.5.2006-4.4.2022

Syysterveisin Satu ja kolmen mustan kopla

Kuvat Satu Halonen

MUISTATHAN VIEDÄ KISSASI SIRUTUSTIEDOT REKISTERIIN

Kunnallisten löytölöiden huostaan tulee harmittavan usein kissoja, joilla on kyllä siru, mutta merkintää kissasta ei löydy mistään rekisteristä. KKY vie sirutetut kissat Kissaliiton tai Turvasirun rekisteriin.

Jos olet itse vienyt kissasi eläinlääkärin siruttamaksi, muistathan tarkistaa, että kissa todella on jossakin rekisterissä. Vain silloin löydetyn kissan omistajaan saadaan yhteys.

Rekistereitä:
<https://www.kissaliitto.fi/terveys/mikrosirut>
<https://turvasiru.fi/>

TUE TYÖTÄMME

Lahjoittaminen ja testamentti

KKY:tä tuet rahallisesti jo maksamalla jäsenmaksusi. Voit myös auttaa lahjoittamalla lahjoitustilillemme **F193 5730 0820 3289 34** tai **MobilePay 67708**.

Hätätilanteessa olemme somevetoomuksella saaneet kokoon ison osan tarvittavista kuluista. Kiitos teille, lahjoittajat!

Kissoja voi myös muistaa testamentissaan. Parhaiten testamentin teko onnistuu asianajajan avustuksella varsinkin, jos määäämiäsi lahjoituskohteita on useita. Nettisivuillamme on tarkemmat ohjeet testamentin teosta ja tulostettava testamenttimalli. Löydät ne osoitteesta <https://kky-ry.fi/auta-meita-auttamaan/tee-testamentti/>.

Lahjoitus- ja testamenttiasioissa voit myös olla yhteydessä puheenjohtajaan **p.044 747 5500**.

KKY-kauppa

Shoppaile kissojen hyväksi! Löydät nettikaupan osoitteesta <https://kky-ry.fi/kauppa/>.

Kaupan valikoima uudistuu jatkuvasti. Sieltä löydät kissalle ja kissa ihmiselle lahjaksi sopivia uniikkeja käsitöitä, mm. lämpimiä kudonnaisia ja kissanmintulla haudutettuja kissanpetejä sekä kissaheijastimia, kangaskasseja, koruja ja aina loppuvuodesta seuraavan vuoden seinäkalenterin.

Vuosia täyttävälle, jolla on jo kaikkea, sopii lahjaksi eettinen lahjakortti eli aineeton lahja. Se lämmittää sekä antajan että saajan mieltä. Valittavana on esimerkiksi sirutus, rokotus, orpopennun ruoka kuukaudeksi tai yhden kissan leikkaus. Tilattuasi lahjan lähetämme sinulle postitse käsin tehdyn yksilöllisen kortin, johon voit halutessasi lisätä omat terveisiä lahjan saajalle.

SÄÄNTÖMUUTOS

Yhdistyksen kokous 15.6.2022 päätti pienin muutoksin hyväksyä hallituksen ehdottaman sääntömuutoksen, jonka teksti oli kokouskutsussa. Tässä hyväksytyt lisäykset ja muutokset.

3§ Jäsenyys, 2. momentti

Kissojen Katastrofiyhdistys KKY ry:n jäsenyydet ovat

- a) Varsinainen jäsen. Yhdistyksen varsinaiseksi jäseneksi voidaan hyväksyä yksityinen henkilö. Varsinaisella jäsenellä on äänioikeus.
- b) Kannatusjäsen. Yhdistyksen kannatusjäseneksi voidaan hyväksyä yksityinen henkilö, yritys tai yhdistys. Kannatusjäsenellä on äänioikeus.

7§ Kutsu yhdistyksen kokouksiin

Yhdistyksen kokoukset kutsutaan koolle lähettämällä kutsu jäsenille ensisijaisesti sähköpostitse, sähköpostiosoitteen puuttuessa kirjeitse. Kutsu tulee lähettää 14 vuorokautta ennen kokousta.

6§ Vuosikokous, 2. momentti, kohta 8

Yhdistyksellä on yksi toiminnantarkastaja ja yksi varatoiminnantarkastaja. Toiminnantarkastajien toimikausi on yksi tilikausi. Toiminnantarkastajat valitaan yhdistyksen vuosikokouksessa.

Jos siis et käytä sähköpostia, kutsut ja tiedotteet tulevat edelleen kirjeitse. Jos sähköpostiosoitteesi on muuttunut, ota yhteyttä yhdistyksen sihteerin sihteerin@kky-ry.fi. Muistathan tarkkailla sähköpostiasi!

Muut pykälät säilyivät ennallaan.

Kuva: Anitta Vuorisola @rutteli

KUNNALLISET LÖYTÖELÄIN- PAIKAT PIRKANMAALLA

Ilmoita aina kadonneis-
ta tai löytyneistä kissois-
ta kunnan löytöeläin-
paikkaan !

Ilmoita huonosti hoi-
detut kissapopulaatiot
valvontaeläinlääkärille!

Kiireelliset eläinsuojelutapaukset virka-ajan ulkopuolella poliisille.

Kissankulma Ry
044 344 3334

- Hämeenkyrö
- Nokia

Kiikoisten löytöeläinpalvelu
050 353 7884

- Huittinen
- Sastamala
- Punkalaidun
- Kokemäki

Esko ja Minna Ylikujala
040 544 4720, 040 526 5328

- Parkano
- Kihniö
- Ikaalinen

Riitta Mononen
050 362 9762

- Virrat

Boondocks
040 515 2750

- Juupajoki
- Kangasala
- Ylöjärvi
- Lempäälä
- Mänttä-Vilppula
- Orivesi
- Pirkkala
- Pälkäne
- Ruovesi
- Tampere
- Jämsä
- Vesilahti

Pieneläinhotelli Sinna
040 861 7482

- Akaa
- Valkeakoski
- Urjala

KUNNAN- JA VALVONTAELÄINLÄÄKÄRIT PIRKANMAALLA

Valvontaeläinlääkärit

Akaa ja Urjala

Mari Porma 040 133 6384

Tampere

Otto Kivirauma 040 180 6191

Ikaalinen, Parkano, Kihniö

Minna Giwa 040 138 2564

Hämeenkyrö, Lempäälä, Nokia, Pirkkala, Vesilahti, Ylöjärvi (PIRTEVA)

Wahlfors Maria ympäristöterveys-
päällikkö 050 421 1317

Orivesi, Juupajoki ja Pälkäne

Teemu Kipinoinen 040 133 6266

Kangasala ja Valkeakoski

Lauri Sund 050 557 5515

Mänttä-Vilppula, Jämsä, Ruovesi, Virrat

virka avoinna, 040 170 6433

Sastamala, Punkalaidun

Anne-Mari Sjölund 040 510 3352
AVIn valtuuttama eläinsuojeluvalvoja:
Mira Ekholm-Martikainen 050 353 7884

Kunnaneläinlääkärit

Hämeenkyrö, Lempäälä, Nokia, Pirkkala, Vesilahti, Ylöjärvi (PIRTEVA)

(03) 5652 4100

soittoaika ark 8-9

Ikaalinen

Kristiina Oksanen (03)450 1582

soittoaika ark 8-14

Kangasala

Ari Sainio, Sanna Aaltonen
(03) 5654 4740

soittoaika ark 8-15

Kihniö

Leila Niinipuu 044 754 1417

soittoaika ark 8-9

Mänttä-Vilppula

Pia Sarja 050 514 3353

soittoaika ark 8-9

Orivesi

Tuija Setälä 040 023 9588

soittoaika ark 8-9

Parkano

Krasimir Kirov 044 786 5363

soittoaika ark 8-9

Ruovesi

Paula Lähteinen 040 506 8933

soittoaika ark 8-9

Punkalaidun

Leena Kouvo 0400 254 0005

soittoaika ark 8-9

Sastamala

Penita Pilve 040 6679 639

soittoaika ark 8-9

Tampere

Jyrki Haapasalmi, Kirsi Hammar
(03)5654 4780

soittoaika ark 8-15

Urjala

Jouko Jakala, Johanna Bäckström
(03)5654 4760

soittoaika ark 8-9.30

Valkeakoski

Matti Piironen 040 178 9007

soittoaika ark 8-9

Virrat

Outi Mattsson 044 715 1351

soittoaika ark 8-9

KIINTEÄT KERÄYSLIPPAAT PIRKANMAALLA

Pienikin lahjoitus pitää kissan tyytyväisenä ja terveenä. Jokainen lahjoitus on tärkeä.

Tarkista luettelosta lähin keräyslippaasi

Tampereella

- KKY:n toimitila, Rahola
- Eläinlääkäri Inka-Mari Anttila, Hyhky
- Eläinystäväsi Lääkäri, Kaarila
- Zoopet, Lielähti
- Hervannan Eläinlääkärit
- Eläinlääkäriasema Evidensia Nekala
- Eläinlääkäriasema Reviiri, Pispalanvaltatie
- Musti ja Mirri: Koivistonkylä, Lielähti, Linnainmaa, Kauppa-keskus Ratina, Kaleva
- Eläintarvikeliike Onnen Lemmikit, Janka
- Minipanda, Linnainmaa Citymarket
- Vastavirta-klubi, Pispala
- Music Bar Amadeus, Tammela
- Hakametsän Eläinlääkärit
- Pirkanmaan Lemmikkitalo, Pispala
- Ravintola Telakka, Tullintori
- Ruohonjuuri, Hämeenkatu
- The Body Shop, Koskikeskus, Ratina
- Vet4Cat, Nekala
- Papa Don't Preach Tattoo, Sammonkatu
- Maukaste, Näsilinankatu
- Willi Eläintarvikeliike Lielähti
- Nem Agency, Sammonkatu

Kangasalla

- Musti ja Mirri

Lempäälässä

- The Body Shop, Ideapark
- Musti ja Mirri, Ideapark

Valkeakoskella

- Eläinlääkäri Matti Piironen
- Musti ja Mirri

Sastamalassa

- Eläinklinikka Viksu
- Eläintarvikeliike Haukkis
- Musti ja Mirri, Itsenäisyysentie

Akaassa

- Toijalan eläinlääkäriasema Evidensia
- Canis Major
- Eläinlääkäriasema Ortopet

Pirkkalassa

- Oiva Eläinklinikka
- Hakasen leipomo-kahvila, Suupantori
- Peten Koiratarvike

Nokialla

- Pirkan eläinlääkäri, Pirkkalaistori
- Musti ja Mirri, Yrittäjäkatu
- Kirppis Siison, Pirkkalaistori

Lipaskeräyslupamme numero on RA/2019/1078 (Sisä-Suomen poliisilaitos).

KYSY KERÄYSLIPASTA YRITYKSEESI puheenjohtaja@kky-ry.fi

YHTEYSTIEDOT

Eläinsuojelu on meille vapaaehtoistyötä, joten emme aina ole tavoitettavissa. Jos et tavoita meitä puhelimella, jätä tekstiviesti tai lähetä sähköpostia.

Hallitus:

hallitus@kky-ry.fi

Marko Kaitala, puheenjohtaja
puheenjohtaja@kky-ry.fi
p. 044 747 5500

Hanna Korhonen, sihteeri,
jäsenrekisteri, osoitteenmuutokset,
sirurekisteri
sihteeri@kky-ry.fi

Päivi Mikkonen,
varapuheenjohtaja

Laura Nurmi,
rahastonhoitaja

muut jäsenet: **Pinja Hakonen**,
Katja Harra, **Mari Mäkinen**

Muut yhteystiedot

Kissaneuvonta Terttu Kanervo
kanervo@gmail.com
p. 050 368 8019
Auttaa erilaisissa kissa-aiheisissa
kysymyksissä ja ongelmissa.

Loukkujen lainaus:

Marko Kaitala,
p. 045 224 2635

KY auttaa ja neuvoa kissapopulaatio-ongelmissa.

Ota yhteyttä

hallitus@kky-ry.fi

www.kky-ry.fi

www.facebook.com/kissojenkatastrofiyhdistys

Osoite Jurvalankatu 2 LT 2
33 300 TAMPERE

Y-tunnus 1757379-6

Lahjoitukset

lahjoitukset@kky-ry.fi

Laskutus

laskutus@kky-ry.fi

Jäsenlehti Katti-Matti

Virpi Koivula, päätoimittaja
markkinointi@kky-ry.fi

Posti Green

TUE TYÖTÄMME VAIKEIDEN AIKOJEN YLI

Nopeimmin autat laittamalla avustuksesi suoraan tilille
FI93 5730 0820 3289 34 tai käyttämällä MobilePay-numeroa **67708**.

Helppo tapa lahjoittaa on puhelinlahjoitus:
Voit lähettää tekstiviestin **KKY5**, **KKY10** tai **KKY20** numeroon **16155**.

Voit soittaa numeroon **0600 04665** (lahjoitus 5€), numeroon **0600 04675**
(lahjoitus 10€) tai numeroon **0600 04685** (lahjoitus 20€)

Kiinteistä keräyslippaista löydät listan tästä lehdestä.
Keräyslupamme numero on RA/2019/1078 (29.11.2019), myöntäjä
Sisä-Suomen poliisilaitos

**PIENISTÄ PUROISTA MUODOSTUU SUURI JOKI!
KIITOS AVUSTASI!**